

Hoge commissaris te Djakarta (Lamping) aan minister van Buitenlandse Zaken (Stikker), 22 december 1951

Bestemd voor Minister Stikker, mede voor Minuor.

In mijn telefoongesprek, bedoeld in de voorlaatste alinea van mijn telegram 291, had Subardjo te kennen gegeven, dat er alle aanleiding was optimistisch te zijn over het resultaat van de Kabinetszitting van heden ten aanzien van mijn voorstel inzake de Blitar en Talisse. Dat ik goed heb gedaan deze toevoeging niet aan U door te geven, bleek hedenmorgen. Hoewel Subardjo mij tegen 10 uur de beslissing van de Ministerraad (die wel gunstig zou zijn) had toegezegd werd mij eerst om 11 uur door de Luar Negeri medegedeeld dat Subardjo mij de beslissing van het Kabinet niet zelf kon geven, omdat de zitting nog voort duurde, maar dat ik deze beslissing zou horen van de waarnemend Secretaris Generaal, die zich met dit doel naar mijn woning zou begeven: het gold hier kennelijk een behoefte om een hoffelijk gebaar te maken. Rasjid kwam vergezeld van Darsono bij mij en zeide, dat de Minister zijn optimistische verwachting helaas niet bevestigd had gevonden. De kwestie was in het Kabinet besproken, maar, hoewel men voor mijn voorstel wel iets voelde, had men toch nog niet ertoe kunnen besluiten het te aanvaarden. Na de Kerstdagen, wellicht na het weekend zou het Kabinet opnieuw bijeenkomen om een beslissing te nemen. Gehoopt werd, dat door dit uitstel de gemoederen in Indonesië wat tot rust zouden komen en dat het dan voor de Regering gemakkelijker zou zijn een beminnelijke schikking te treffen. Ik wees Rasjid erop, dat deze procedure gevaar inhield, dat men door dit nieuwe uitstel zich in Nederland steeds minder zou kunnen onttrekken aan de indruk dat de RI tracht de zaak op de lange baan te schuiven en daaruit wellicht de conclusie zou trekken, dat de RI eigenlijk geen prijs stelde op de aanvragen van besprekingen in Den Haag. Hierop antwoordde Rasjid dat zulks geenszins de bedoeling was en dat hij van de Indonesische Delegatie in Den Haag mededeling had ontvangen, dat daar toch reeds was besloten de onderhandelingen eerst na de feestdagen te doen beginnen. Ik zeide, dat ik uit Den Haag geen enkele indicatie had ontvangen, die deze these zou kunnen bevestigen. Verder vroeg ik Rasjid wat inmiddels met de Talisse zou gebeuren, waarbij ik hem de ernstige consequenties (politieke zowel als financiële) voorhield die uit de aanhouding van het schip zouden kunnen ontstaan. Ik merkte op, dat, indien men het schip niet zonder meer wilde laten vertrekken de kapitein instructie zou krijgen de lossing van de wapens onder protest te gedogen, waarna ik vertrouwde, dat men het schip zou laten uitvaren. Rasjid beloofde dit onmiddellijk met Subardjo te zullen bespreken en mij de beslissing zo spoedig mogelijk te zullen doen weten. Zojuist bevestigde hij mij de accoord bevinding met deze procedure.